

Càntut

Cançons de tradició oral

La garrafa

Maria Gironès i Sala, Banyoles

Som uns quants jo-ves, qu(e) en te-nim la cons-cien-cia ben ne-ta. I a-quí hem vin-gut a pas

7

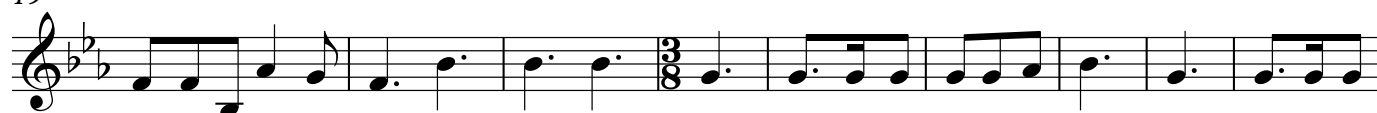
sar-hi u-na bo-na es-to-me-ta, què hi po-dem fer, tots i-guals no po-dem ser. Ai, po

13

bra de la gar-ra-fa, qu(e) en so-lem ar-re-ple-gar, qui-na pa-lis-sa li so-lem dar, si als nos-tres

19

bra-ços ve a pa-rar, ve a pa-rar! (I) o en co-nec u-na gar-ra-fa, de un ta-ma

28

nyo co-los-sal, ber(e) do-ne-ta i ben fe-ta, i d'un r(a) j(a)-liu es-pe-cial. (I) o en co-nec

39

u-na gar-ra-fa, amb u-nes grans i-ni-cials, qu(e) en diu: "Vis-ca la gar-ra-fa i tots els

50

po-bles ca-ta-lans". Qu(e) en diu: "Vis-ca la gar-ra-fa i tots els po-bles ca-ta-lans".

61

I el que vul-gui ve-nir, li ha d'a-gra-dar el vi, i el que vul-gui can-

67

tar ha de ser ca-ta-là, si, ca-ta-là!